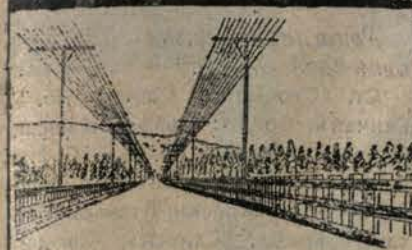

Отъ Тукъ отъ Тамъ?

Най-дългият дървен мост се намира въ Сандиовитъ (С. Ш.). Той е дълъгъ 3 мили, или 4,830 метра.

Когато Христофоръ Колумбъ пристигналъ въ Америка, индийците играели вече съ гумени топки!

Африканският Лепсъкъ има на края дългитъ си уши тънки, извънредно чувствителни въ ухаща.

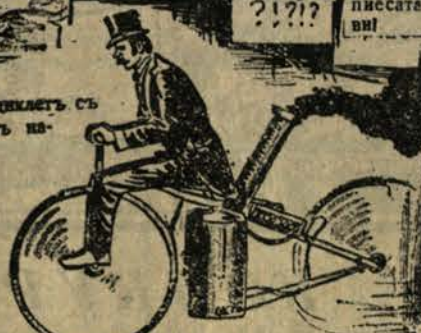
Тия боливийски пощенски марки сж поставени едни съ главата нагоре, други съ главата надолу и т. н.

Волонтеръ работатъ лесно въ тинести мѣста, лето конетъ мъчно се удержатъ прави.

Този мотоциклетъ съ пара е билъ на-правенъ презъ 1868 година въ Винтропъ — Масачузетъ (С. Ш.) отъ изобрѣтателя В. В. Остенъ.

правенъ презъ 1868 година въ Винтропъ — Масачузетъ (С. Ш.) отъ изобрѣтателя В. В. Остенъ.

Прочитая авторъ на трагедия Шекспира, държи несъмнено рекорда за насилствена смъртъ, въ писанетъ си, разбѣра се. Въ Хамлетъ 7 души били, единъ отъ които още преди вдигането на завесата. Въ „Краля Лиръ“ шестъ умирайки, отъ които само едно отъ естествена смъртъ. 4 въ „Периклесъ“, 2 самоубийства и 3 убийства въ „Ромео и Жулиета“ Въ „Титусъ Андроникусъ“ единъ само човѣкъ убива 6 души. Но на края въ писанетъ все пакъ оставатъ 5 души живи!

Античниятъ виадукъ отъ Лона въ Рио де Жанейро (Бразилия), сега се използва отъ трамвайтъ като мостъ.

ЗА НАШИТЕ ЧИТАТЕЛКИ:

Пиленцата

Ето една хубава чанта, която ще украсите съ бродирани съ кръстчета книжни пиленца. Чантата е отъ сиво платно, пиленцата бродирате съ дебело котонъ перде червено или синьо, отъ сжити конци сж и рѣснитъ по края.

АРИТМЕТИЧЕСКИ ЗАДАЧИ:

Една чудноватостъ

Вземете едно число отъ две еднакви цифри, напримеръ 77, прибавете на края на това число сбора отъ цветъ цифри, значи 14. Ще получите числото 7714

Раздѣлете това число на сбора отъ първитъ две цифри, т. е. 14 и ще имате

7714:14=551

Опитайте съ числото 66, прибавете сбора 12, ще получите 6612. Раздѣлете го на 12:

6612:12=551

Сжщото ще бже съ всичкитъ числа отъ две цифри между 55 и 99.

Отъ 55 надолу резултатътъ отъ дѣлението ще бже винаги 56.

Царьтъ и бисеритъ

Единъ царъ на умирање оставилъ на дщеритъ си да си раздѣлятъ известно число бисери.

Най-големата отъ дщеритъ получила 1 бисеръ плюсъ седминката отъ остатъка. Втората получила 2 бисера плюсъ седминката отъ остатъка. Третата получила 3 бисера плюсъ седминката отъ остатъка. И тъй нататъкъ и за другитъ дщери.

Тогава видѣли, че всичкитъ дщери получили еднакво число бисери и че не останалъ нито единъ бисеръ, колко били дщеритъ и колко бисери оставилъ царьтъ?

На единъ отъ разрешилитъ втората задача се дава за награда романа „Твърдата ржка“.

ПО СВѢТА

Понѣкога природата е много странна. Едно момче отъ Лосъ Анжелосъ отъ лѣвата си страна е русо, а отъ дѣсната тъмно. Гледанъ отъ къмъ лѣвия профилъ, то има синьо око и свѣтъль цвѣтъ; а отъ къмъ дѣсния профилъ, тъмно око, черенъ цвѣтъ и много тъмни коси.

Единъ ученъ е открилъ срѣдство, съ помощта на което да се попрѣчи на хлѣба да става сухъ (баятъ).

Като се прибави къмъ тестото желе отъ морски водорасли познато подъ името игоръ-игоръ, хлѣбътъ се запазва прѣсень шестъ месеца.

Тѣзи водорасли нѣматъ никакъвъ вкусъ и сж много лесно смилаеми.

Споредъ едно преброяване, въ свѣта има около 600 милиона рогатъ добитъкъ, 750 милиона овци и 300 милиона свини.

Кой е открилъ Америка? Археолозитъ твърдятъ, че това сж китайцитъ. Споредъ тѣхъ една експедиция отъ Будисти сж пре-

минали Тихия Океанъ въ 480 година преди Христа, и слѣди отъ тѣхното минаване сж открити върху издълбанитъ камъни въ Нанаймо, — Английска Колумбия. Следъ това сж дошли Шведитъ, въ 1007 прѣди нашата ера. Открили сж въ Нова-Шотландия доказателства за сжществуването на една експедиция отъ онова време, водена отъ нѣкой си шефъ Ериксонъ.

Америка и Русия произвеждатъ каучукъ изкуственъ много добро качество.

Въ Русия го получаватъ отъ остатъцитъ на нерафинирания петролъ.

Въ Америка „Химическото Дружество“ заявява, че изкуствения каучукъ е много по-добъръ, по-гъвкавъ и по-здравъ отъ естествения.

Лѣкаритъ правятъ опити да установятъ лѣчебното свойство на цвѣтоветъ.

Предполагатъ, че червеното ще лѣкува възпаления, приливъ на кръвъ, ревматизмъ, възпаление на гръдната мембрана и изгаряния.

МАЛКО СМѢХЪ:

Страшно мразя инатчинитъ. Когато имамъ работъ съ такива хора, никога, чувате ли, никога не отстъпвамъ!

За тия, които знаятъ малко английски.

Учителътъ по пѣние. — Когато върху една нота има знакъ f, какво значи това?

Ученикътъ, англичанинъ. — Това значи: forte.

Учителътъ. — Нного добре. А ако има знакъ ff?

Ученикътъ. — Това сигурно значи: eighty!

Селскиятъ „глупакъ“, като му подадатъ една монета отъ десетъ лева и една отъ двадесетъ, винаги избиралъ по-големата.

— Защо не взимашъ по-малката? го попиталъ нѣкой, тя струва двойно повече.

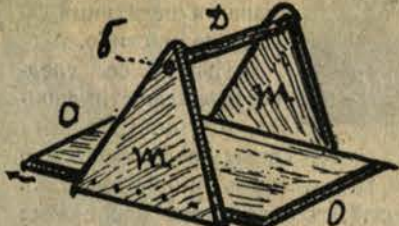
— Не съмъ толкова глупавъ! отговарялъ „глупакътъ“, ако взема двадесеттѣ лева, никой нѣма да върва, че съмъ „глупакъ“.

— Вие сте метеорологъ. Хубавъ ли е този занаятъ?

— Не е богъ знае колко хубавъ. Човѣкъ никога не е сигуренъ за утрешния день.

РЪЧНА РАБОТА

Дървоносачка

Зимата е на прага, трѣбва да се изкачватъ отъ зимника дърва за печкитъ. Колко ще се зарадватъ майкитъ ви, драги читатели, ако имъ направитъ една проста, но удобна дървоносачка, образецъ за което ви даваме тукъ.

Изрѣзва се най-напредъ основата О, която трѣбва да бже отъ по-дебела дѣска. Заковавате отъ дветѣ страни тригълницитъ Т. Т., съединени горе съ валчеста дървена прчка (Д) която служи за дръжка. Тя е прикрепена отъ дветѣ страни съ здрави бурми за дърво (Б). Тѣзи дървоносачка е много практична, защото може да служи за носене дърва съ различна дължина.

Децата играятъ шумно до работната стая на баща си.

— Какъвъ е този адски шумъ? пита бащата. Кой викаше най-много?

— Ти, татко, отговорила плахо въ хоръ децата.

безпокойствие и съ всички сили се отправяме и четиримата къмъ него. Азъ стигнахъ пръвъ. Изгледътъ му ме ужасява: дрехитъ му сж раздрани, ржцетъ разголени и премръзнали. Когато го питамъ какво му е, отговаря, че не знае, но мисли, че е ималъ припадъкъ. Изправяме го, но следъ две — три крачки полита и пада въ снѣга. Уилсонъ, Вауеръ и азъ изтичаме въ лагера за шейната, а Оатсъ остава при него. Когато се връщаме, намираме го въ безсъзнание. А въ полунощъ Евансъ умрѣ.

Следватъ последнитъ маршове. Три седмици по-късно Скотъ пише: „Дрехитъ ни сж дотолкова вледенени, че едва можемъ да ги обличаме и събличаме. Наближава края и на Оатсъ. Не знаемъ, какво да предприемемъ. Обсждаме този въпросъ следъ закуската:

Той е смѣлъ, добъръ човѣкъ и съзнава положението си. Искать насъ съветъ. Но какво друго да му кажемъ освенъ едно: да продължава съ насъ доколкото и докждето може.“

Три дена по-късно: „Всичко е като че ли противъ насъ! Вчера осъмнахме при силенъ северенъ вѣтръ съ 38° студъ. Тѣй като не можехме да вървимъ срещу него останахме до 2 часа на лагеръ и следъ това извървѣхме 9 1/2, клм. На драго сърдце бихме вървѣли още, но вѣтрътъ не ни позволяваше, а да се боримъ срещу него нѣмахме сили. Дълго, дълго чакахме докато се свечери.

Навѣтънъ е страшно! Но трѣбва да издържимъ и да се боримъ до последния сухаръ!“

Три дена по-късно: „Нещастниотъ е въ пълень ходъ. Завчера бедниятъ Оатсъ ни събощи, че не може по-вече да ни следва и ни предложи да го оставимъ и да продължимъ сами. Затова разбира се и дума не можеше да става и ние успѣхме да го накараме да ни придружи още въ следобѣдния ни маршрутъ.

Това сигурно го е измъчило извънредно много. Въпрѣки това той извърва съ насъ още нѣколко километра. Презъ нощта положението му се влоши. Въ случай, че този мой дневникъ бже на мѣрентъ, моля да бже оповестено следното: последнитъ мисли на Оатсъ бѣха за неговата майка. До последния мигъ той не изгуби надежда, не искаше да я изгуби. Той бѣ смѣлъ човѣкъ, а краятъ му бѣ такъвъ: вѣтънъ бѣснѣше бурята. — Искамъ да излѣза! — каза той — ще остана може би малко вѣтънъ! И той излѣзе самъ навѣтънъ и ние не го видѣхме повече.“

Една седмица по-късно. „Само при втората закуска мога да пиша и то само при случай. Студътъ е непоносимъ. На обѣдъ имаме 40°. Другаритъ ми сж въ весело настроение и постоянно говорятъ, че ще успѣемъ да се дотъримъ до лагера, но менъ ми се струва, че никой отъ насъ не върва вече въ тази възможность. Продължаваме марша доколкото можемъ, мръзнемъ ужасно. Само при храненето се стопляме малко. Вчера трѣбваше да престоиимъ поради бурята дълго време въ палатката. Днесъ продължаваме марша, но извънредно бавно.“

— На следния день: „Днесъ сме на 39 клм. отъ най-близкия лагеръ. Но нещастията ни продължаватъ. Вчера имаме пакъ неблагоприятенъ вѣтръ и трѣбваше да прекъснемъ марша. Никое човѣшко сжщество не би могло да устои на този вѣтръ, а камоли ние.

(Следва)

Последнитъ три броя на „Пѣтека“ закъснѣха поради ремонтъ въ печатницата. Отъ бр. 11 „Пѣтека“ ще излиза редовно воѣки вторникъ оутринъ.